

www.cdenv.be

PERSBERICHT

CD&V legt voorstel neer om Gelijke Onderwijs-kansenbeleid te verbeteren.

Brussel, 20 januari 2004

De toepassing op het terrein van het gelijke onderwijskansenbeleid verloopt stroef en met veel hindernissen.

Recent nog kwamen een aantal neveneffecten, veroorzaakt door het absolute inschrijvingsrecht, aan het licht.

De berichtgeving over de ouders die om 3 uur in de ochtend in file staan aan te schuiven om hun kind te schrijven in de school waar het broertje of zusjes als school loopt, staat nog vers in ons geheugen.

CD&V legt daarom een voorstel van decreet neer om deze neveneffecten op te vangen. Concreet werkte CD&V een regeling uit:

- Om **de problematiek van de broertjes en zusjes** op te vangen

De algemene doelstelling van het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen-I was het realiseren van optimale leer- en ontwikkelingskansen voor alle leerlingen, het vermijden van uitsluiting, segregatie en discriminatie en het bevorderen van sociale cohesie (artikel I.3).

De concrete toepassing van dit decreet in het onderwijs heeft inmiddels een aantal contraproductieve effecten aan het licht gebracht. Bepaalde maatregelen realiseren niet de beoogde gelijke kansen of, meer zelfs, ze genereren een averechts effect.

Zo leidde het absolute inschrijvingsrecht begin januari 2004 tot rijen wachtende ouders aan de schoolpoorten. De methode "eerst komt eerst maalt" veroorzaakt bij heel wat ouders frustratie en ontgoocheling. Broers of zussen hebben immers allerminst garantie tot inschrijving in dezelfde school, met als gevolg dat kinderen uit hetzelfde gezin in verschillende scholen terecht komen. De doelstelling van het decreet, nl. de bevordering van de sociale cohesie, wordt op deze wijze zeker niet bereikt.

- Waardoor **het begrip "thuismaal" een aangepaste invulling** krijgt

Leerlingen die in het bezit zijn van een getuigschrift basisonderwijs behaald in het Nederlandstalig onderwijs worden beschouwd als leerlingen waarvan de thuistaal het Nederlands is, zo stelt artikel III.4 van het decreet. In de praktijk stelt ook deze bepaling heel wat problemen, waarvoor reeds tijdens de commissiebespreking van het decreet werd gewaarschuwd: *" Niet alle leerlingen die een getuigschrift basisonderwijs bezitten, beheersen het Nederlands. Onderzoek toont aan dat taalachterstand een van de belangrijkste oorzaken van leermoeilijkheden is. Bij veel anderstalige leerlingen is het Nederlands enkel een schooltaal, en niet de omgevingstaal. De oorspronkelijke tekst van het ontwerp van decreet zal in de praktijk doorverwijzingen in het secundair onderwijs nagenoeg onmogelijk maken. Vooral de leerling zelf zal hiervan het slachtoffer zijn. Zij zullen in een watervalstelsel terecht komen. "* (Stuk (1143(2001-2002)-nr.10, blz.50). Anderstalige leerlingen die in de basisschool extra ondersteund worden omdat ze kunnen worden beschouwd als doelgroepleerlingen, zijn dit in het secundair onderwijs niet langer ook al hebben ze die begeleiding hard nodig.

- En wordt een voorstel gelanceerd opdat **scholen zelf** met het nodige voluntarisme de doelstelling "gelijke onderwijskansen" kunnen bereiken. In de praktijk wordt meer en meer duidelijk dat naast de dwingende bepalingen in het decreet een meer voluntaristische aanpak ter zake mogelijk moet worden gemaakt. De scholen moeten de keuze krijgen om een actief instroombeleid te blijven voeren als dat een essentieel onderdeel uitmaakt van hun pedagogisch project. Veel multiculturele scholen, vaak gevestigd in kwetsbare wijken, moeten ook in de toekomst verder in de mogelijkheid worden gesteld om een gezond evenwicht te bewaren in hun schoolbevolking. Daarom moet een meer voluntaristische aanpak met een inspanningsverbintenis naast het gelijkekansendecreet als optie mogelijk zijn.